

KARDINAL PAUL JOSEF CORDES

Premagaj volka v človeku!

Neporočeni zaradi nebeškega kraljestva

Eminenca, zakaj napadajo Bogu posvečeno devištvo, kakor pišete v svoji najnovejši knjigi?

S tem vprašanjem razkrivate pohujšanje, ki se drži Jezusovega sveta. Že Jezusovi učenci so bili razdraženi. Svetopisemski odlomek ne zamolči, da jih je ta nasvet spravil iz ravnotežja. Vendar so podprli to Gospodovo besedo. Danes pa je izziv. »Sex sells – Če hočeš biti zanimiv, poskusi z erotiko!« nam govorijo reklame. Družbo obvladuje vsakovrstna nagonkost. Življenje brez spolnosti naj bi bilo sovražno človeku, plehko. In celo nekaterim katoličanom se Jezusova beseda dozdeva zastarela, in jo je treba revidirati. Njen smisel se more razkriti samo človeku, ki je povezan z Bogom.

Neporočenost zaradi nebeškega kraljestva je utemeljena na Jezusu samem. Koliko je papeževanje svetega Janeza Pavla II. prineslo nove vidike v to razpravo?

Krščanska zgodovina gotovo pozna vročeglavce, ki totalizirajo Jezusov svet, na primer sekte manihejcev in katarov. Ti zavračajo vse meseno. Tudi katoličanom so očitali in očitajo sovražnost do telesa. Tu je odločno posegel vmes sveti papež Janez Pavel II. Oprt na Božjo besedo in drugi vatikanski koncil, je v svojih znamenitih

---

»Den Wolf im Menschen bezwingen«. Paul Josef Kardinal Cordes über das Ideal der biblischen Jungfräulichkeit in Zeiten erkaltender Gottesliebe, v: Die Tagespost, Würzburg, 13. september 2019. Prevedel Anton Štrukelj. Pogovor ob knjigi: Paul Josef Kardinal Cordes. Verschnitten um Jesu willen. Zum Affront der biblischen Jungfräulichkeit, fe-medien-Verlag, Kisslegg 2019, 120 str.

katehezah ob sredah predložil dokončno razjasnitev katoliškega gledanja na telo. Razločno in enoumno je učil: telo je dobro z vsemi svojimi močmi, ker je ustvarjeno od Boga.

A tudi pri kristjanih danes ni mogoče predpostavljati, da cenijo celibat. Zakaj so svetniki kakor mati Terezija splošno priznani kot zgledi dobrotelnosti, medtem ko njihovo neporočenost zaradi nebeskega kraljestva pogosto izključujejo?

To je povezano s tem, da na lestvici doživljanja sreče erotiko postavljajo na vrh. Odreči se ji – se na splošno zdi neumno, nikakor ne zaželeno. Tako zanikajo deviškost. Nadaljnji razlog je mogoče najti v razvodenitvi razodete zapovedi ljubezni. Svetopisemska dolžnost ljubezni do Boga in do bližnjega je danes tudi med verujočimi skrčena zgolj na slednjo. To je posledica razširjenega pozabljanja Boga. Z ohladitvijo ljubezni do Boga nedvomno umira smisel za celostno podaritev osebe Bogu in za odpoved zakonski skupnosti.

Eno poglavje Vaše knjige se glasi: Kako se naučimo ljubiti. Česa se moramo današnji ljudje spet naučiti o ljubezni, da bi ustrezno razumeli celibat?

Klasična antika nam je zapustila izkušnjo: »*Homo homini lupus* – Človek je človeku volk.« Če brez prizanašanja kritično pogledamo sebe in zgodovino človeštva, se pokaže, da nam je mati narava dala tudi živalsko napadalnost. Gospod pravi, da smo ljudje »hudobni« (Mt 7,11). Kar imenujemo »ljubezen«, je – čeprav pogosto prikrito – zaznamovano s slo po gospodovanju in posedovanju. Pohlepa ni mogoče ukrotiti z moralnimi ukazi. Šele Kristusova milost more naš požrešni eros spremeniti v agape, se pravi v ljubezen, ki pozablja nase. Navsezadnje prav odrešenje ustvarja smisel zgodovine življenja in ljubezni. Kdor tvega devištvo, stavi na očiščujočo moč odrešujočega Gospoda.

Takšen ideal lahko pokaže, kako naj ukrotimo »volka v človeku«. Ali so neporočeni zgled tudi poročenim?

»Eneida« velikega »očeta Zahoda«, Virgila (+ 19 po Kristusu), govori o »žalosti, otožnosti stvari«. Ustvarjena bitja navadno ne do-

sežejo zaželeno stopnjo sreče. Virgilova »žalost, otožnost« občasno vdre tudi v zakon. Tedaj morejo biti neporočeni zaradi nebeškega kraljestva opogumljajoče znamenje. Ti se odrečejo zakonski ljubezni, čeprav tudi sami hrepenijo po polnosti blaženosti. Takšna zdržnost se poraja iz zagotovila Boga, da jim nezasenčeno veselje ne ostaja dokončno nedostopno in da nanj le čakamo. To veselje jim bo podarjeno, ko bodo dosegli večno občestvo s troedinim Bogom.

Ali morete navesti stvaren primer?

Italijanski duhovnik Luigi Giussani, ustanovitelj duhovnega gibanja *Comunione e liberazione*, je bil zelo izkušen navdihovalec vere za krščanski zakon in njegovo trajnost. Vendar je dajal visoko mesto devištvu: »Lik deviškega je po svoji naravi lik preroka. Ne ubadaj se z vprašanjem, ali si prerok. Da, prerok si! Lik deviškega je dogodek, ki sam po sebi kaže na Boga. Tudi če kdo ne veruje ali se morda zapira – ga devištvo nagovori in prebudi, da se začne spraševati o Bogu.«

Kateri svetniki so za Vas posebno verodostojno živeli ideal svetopisemskega devištva?

Na moji dolgi življenjski poti najprej niso bili svetniki, ampak svetniški ljudje, ki sem si jih vzel za zgled: starši, kaplan v naši župniji, redovnica, veroučitelj. Ti so mi posredovali svetost s svojo pristno pobožnostjo. Tudi poročeni morejo izpričevati, da »Bog« ni le beseda, ampak življenje! Pozneje sem srečal tudi cerkveno priznane svetnike. Mati Terezija me je nekega dne prosila, naj molim zanjo. Zdaj pa ne neham prositi njo, naj mi povrne. Pri papežu Janezu Pavlu me je prevzelo, kako je iz vere obvladoval oblasti sveta in hudičeve spletke. Doživljal sem ga, kako je molil, učil in se bojeval; doživljal sem ga kot gorečega pričevalca vere za tisoče in tisoče, recimo na mednarodnih svetovnih dnevih mladih.

Kljub temu pa je v Cerkvi tudi zmeda ob zgledih. En primer: ime Jezusove matere zlorablja za Akcijo Marija 2.0. Kako ocenjujete te stvari?

Dediščina Judithe Butlers, prerokinje sodobnega feminizma, ki oskrunja ime Božje matere Marije, je nesramen manever laži. Očitno je tem pobudnikom ušlo, da je njihova pramati medtem pobegnila v muslimanski tabor. Ali jo bodo še vedno posnemali? Naj se raje obrnejo k sv. Janezu Pavlu II. Papež je zanje in za nas vse napisal veliko okrožnico *O dostojanstvu žene* (1988). V njej nam iz oznanila angela Gabriela povzdigne Marijino podobo kot zgled dostojanstva žene. Tu se pokaže vse bogastvo lastne človeškosti žene, »kakor jo je hotel Bog, kot samostojne osebe, ki hkrati najde sebe s ,svojo iskreno podaritvijo«. »Iskrena podaritev samega sebe« – kakšno kontradiktorno nasprotje z miselnostjo »cerkvene stavke«!